

[Jens Thomsen.]

Kunst, og jeg ikke havde begrænset Taletid, vilde jeg gentage Højesteretssagfører Bilows alvorlige Udtalelse, der lød saaledes: Det er haardt nok, at Folk skal straffes, fordi de ikke kender Forskel paa Hjemførsel og Hjemtagning.

Jeg skal slutte med at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget erkender, at Afleveringspligten for fremmed Valuta er ophævet ved Lov, misbilliger Tinget den forhenværende Handelsministers Fortolkning i Bekendtgørelse af 11. September 1935 og opfordrer Justitsministeren til at foranledige Skyldspørgsmaalet i Sagen mod Bestyrelsen for Kolding Andels-Svineslagteri prøvet ved Højesteret og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget erkender, at Afleveringspligten for fremmed Valuta er ophævet ved Lov, misbilliger Tinget den forhenværende Handelsministers Fortolkning i Bekendtgørelse af 11. September 1935 og opfordrer Justitsministeren til at foranledige Skyldspørgsmaalet i Sagen mod Bestyrelsen for Kolding Andels-Svineslagteri prøvet ved Højesteret og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand gaar nu ind i Forhandlingerne.

Justitsministeren (Steincke): Efter at det ærede Medlem nu har stillet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, er det formentlig denne Paastand, der er Genstand for Diskussion. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa at besvare de mange mærkelige Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem, men kun sige, at efter min Besvarelse af Forespørgselen siger det sig selv, at Regeringen ikke er i Stand til at modtage denne Paastand, der opfordrer Justitsministeren til at foranledige Skyldspørgsmaalet prøvet ved Højesteret, idet jeg udførligt har motiveret, hvorfor dette ikke kan lade sig gøre efter den almindelige Praksis, der følges i Justitsministeriet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Mødet genoptages i Dag Kl. 15¹⁰.

Mødet udsat Kl. 14³⁵.

Mødet genoptaget Kl. 15¹⁰.

J. P. Larsen: Efter den højtærede Justitsministers klare og særdeles tydelige Redegørelse for de Grunde, der har ført til Afslag paa Andragendet om Appel til Højesteret af den af Vestre Landsret stadfæstede Underrettsdom af 18. Oktober 1935 over 13 Bestyrelsesmedlemmer for Kolding Svineslagteri, har jeg ikke stort at tilføje.

Det kan ikke nægtes, at Debatten — saaledes som jeg for øvrigt ogsaa havde ventet — efterhaanden kom ind i det gamle Spor. Jeg brugte det Udtryk ved en anden Forespørgselslejlighed, at Møllen kom i Gang igen, og det gjorde den ogsaa her: Man undgik ikke alle de sædvanlige Talemaader om det nødstedte Landbrug, Eksportsagen og alt, hvad dertil hører, og man gik oven i Købet saa vidt, at man stillede en Mistillidsdagsorden til en afgaaet Minister. Man oplever af og til noget nyt, dette her har jeg dog ikke været ude for før!

Det forekommer mig, at det, det her drejer sig om, i Hovedsagen er Spørgsmaalet om Ministerens Afgørelse og ikke om selve Loven og de ministerielle Bekendtgørelser og deres Forstaaelse. Det er, som ved den forrige Forespørgsels-sag, jeg talte om, et Forsøg paa at gøre dette høje Ting til en Domsmyndighed, der afsiger Overdom over afsagte Domme. Det er en Metode, som kan bruges, og som bruges; med hvilket Held vil Tiden vise, og den har for øvrigt vist det — det skal jeg senere komme tilbage til.

Ved den af Justitsministeren her foretagne Dokumentation er det uomstødelig godtgjort, at Retten, endda ved to enslydende Domme, har givet Anklagemyndigheden Medhold i, at der af Kolding Slagteri er begaaet en aabenlys Overtrædelse af gældende ministerielle Bekendtgørelser, hvis Bestemmelser er opretholdt i Loven af 18. December forrige Aar. Jeg skal være saa hensynsfuld over for de dømte at forudsætte, at de har handlet i god Tro med Hensyn til Lovmedholdeligheden af den af dem tilsigtede Valutaaktion. At de ikke har været i samme gode Tro med Hensyn til Virkningen af Aktionen, om den var lykkedes, er en ganske anden Sag. Den uomtvistelige Hensigt har aabenbart været ved Tvang at øve et Pres paa Lovgivningsmagten for paa denne — man kan vel sige ansvars- og hensynsløse Maade at tiltvinge